

[Thor kil Kristensen.]

under 1 pct. Det hedder da også i den højtærede finansministers tale, at der kan ventes tillægsbevillinger til forskellige anlægsudgifter. Dertil kommer jo, som vi vel alle ved, at vi har nået det stadium, da fornyelsen af det fra Amerika modtagne, meget kostbare materiel efterhånden begynder at blive et aktuelt problem. Jeg vil derfor antage, som jeg sagde før, at budgetteringen på dette punkt næppe er realistisk, og at de virkelige tal, selv bortset fra de lønreguleringer, jeg talte om før, nok vil blive noget højere end anslået. Dette vil formentlig sige, at de samlede drifts- og anlægsudgifter i det kommende finansår, når man tager alle de faktorer med i betragtning, jeg har nævnt, vil blive ikke helt uvæsentligt højere end i år. Jeg vil rent skønsmæssigt gætte på, at de vil blive mindst 100 mill. kr. højere end de ca. 4,3 milliarder kr., hvortil de er budgetteret. Jeg nævner dette, skønt med betydelige forbehold, men hvis man skal regne med 3 reguleringstillægsportioner af det omfang, den højtærede minister har talt om, de andre prisbevægelser, jeg har nævnt, og den formentlige underbudgettering af forsvarsudgifterne, vil jeg gætte på, at mit skøn er nogenlunde realistisk. Hvis det er tilfældet, vil formentlig i det kommende finansår de samlede drifts- og anlægsudgifter vise en stigning på nær ved 6 pct. ligesom i de to foregående finansår. Jeg kan måske sige 5—6 pct., men ingen kan vide det med sikkerhed.

Det er nu bemærkelsesværdigt at se, hvis vi vender os til indtægterne, at den budgetterede indtægtsstigning er forholdsvis ringe, ikke så forfærdelig meget over 100 mill. kr. Den højtærede finansminister begrundet sikkert med rette dette med bl. a., at landbrugets skattepligtige indtægter utvivlsomt vil gå ned i mange tilfælde. Vi ved jo alle, at regnskabsåret 1954—55, der for så mange landmænd danner grundlag for beskatningen, har vist en meget betydelig nedgang i landbrugets indtægter. Det er derfor sikkert rigtigt, at man må regne med en forholdsvis beskedne stigning i indkomstskatten. Hvordan det går med told- og forbrugsafgifterne, ved jeg ikke, men det er rigtigt, som den højtærede minister siger, at når man lægger visse skatter på, påvir-

kes indirekte også provenuet af andre afgifter.

Man må, når dette tages i betragtning, sikkert regne med, at det budgetterede overskud for næste finansår er større, end det virkelige overskud vil blive.

Hvis det er sandsynligt, som jeg talte om før, at udgifterne vil blive mindst ca. 100 mill. kr. større, og hvis vi accepterer skønnet over indtægterne, som ikke er til nærmere at vurdere, er det vel sandsynligt, at overskuddet bliver omkring 100 mill. kr. mindre end anført i finanslovforslaget. Det vil sige, at det formentlige overskud skulle komme ned på omkring 350 mill. kr., men jeg erkender den store usikkerhed i dette skøn, og det er formodentlig rigtigere at sige, at det i øjeblikket synes sandsynligt, at tallet vil ligge et sted mellem 300 mill. kr. og 400 mill. kr. Det vil da sige, at det er gået denne gang, som det er gået tidligere, at nye skatter og afgifter i nogen grad bliver absorberet af stigende udgifter. Men jeg skal iøvrigt senere komme tilbage til statsfinansernes fremtidsudsigter.

Forinden vil jeg gerne vende mig til kapitalbudgettet, som også blev omtalt af den højtærede minister. Forslaget viser, at udgiften til boligstøttelån nu omsider vil begynde at gå ned. Men vi ved alle, at boligstøttelånene udbetales med en betydelig forsinkelse, og at der derfor vil gå endnu en tid, før lånene til det store byggeri i fjor finansmæssigt set bliver afviklet.

Jeg forstod også på den højtærede finansministers tale, at den nedgang i nye udlån, som er forudset i budgetforslaget, næppe bliver så stor, som tallene angiver, og at de samlede kapitaludgifter antagelig vil blive omtrent som i år. Det står mig ikke helt klart, om den højtærede minister med de samlede kapitaludgifter tænker på nettoudgifterne eller på bruttoudgifterne. Det har en vis betydning, fordi den del af bruttoudgifterne, som kan ventes dækket gennem overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet, formentlig vil gå ned. Hvis derfor bruttokapitaludgifterne er de samme som i år, bliver finansieringsbehovet større end i år, for når driftsbudgettet ikke giver så stort et bidrag til dækning, må en større del af dækningen skaffes gennem obligations-salg. Men det står mig altså ikke helt klart,